

[Ole Donner]

sædvanlige ydelser, heri inkluderet et månedsblad. Hvis man laver det om, så man giver 500 kr. om året i kontingent og 11.500 kr. for det pågældende blad, er det fuldt fradragsberettiget efter de regler, der gælder i dag. Derfor mener vi ikke, at det ville være nogen løsning at fremsætte et sådant forslag.

Men vi synes, det er positivt, at vi diskuterer spørgsmålet i udvalget.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal på CD's vegne afvise forslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne med en lidt mere udførlig begrundelse end den tidligere taler motivere, hvorfor jeg har en grundsympati for de tanker, der ligger i forslaget.

Det er Det Radikale Venstres grundlæggende synspunkt, at bidrag til faglig virksomhed burde være skattevæsenet uvedkommende. Jeg kan grundlæggende ikke se, at det egentlig kommer os alle sammen ved, hvad faglige foreninger vedtager at de skal bruge til faglige formål for at fremme egne interesser. Det må være grundsynet, og det var det også for Det Radikale Venstre, da vi drøftede dette spørgsmål under skattereformforhandlingerne i 1985 og senere.

Det er oven i købet sådan, at de nuværende regler indeholder et efter min mening utiltalende incitament til, at især højtlojnedde grupper på arbejdsmarkedet ansætter deres faglige kontingenter meget højt, og jeg tror, man vil se en sammenhæng mellem gennemsnitsindkomster og kontingentets størrelse. Det er bekvemt at få det offentlige til at finansiere i hvert fald halvdelen af sin faglige virksomhed.

Det grundlæggende problem er derfor ikke princippet, men praksis. Hvordan sikrer man en reel ligestilling mellem lønmodtagere, industri, arbejdsgiverside og landbruget, hvis man afskaffer fradrag for udgifter til faglige formål? Det er nemmere at kontrollere lønmodtagersiden end den anden side, og det er selvfølgelig ikke fair, hvis der opstår en ordning, hvor den ene halvdel kan få et reelt fradrag for faglig virksomhed, mens den anden halvdel ikke kan, og derfor vil det afgørende for, om vi kan støtte et sådant forslag, til syvende og sidst være, om man kan sikre reel ligestilling. Jeg kan da godt afsløre, at i de skattereformforhandlinger, der

førtes i 1985, var vi meget langt fremme i retning af at afskaffe fradragsretten for faglige kontingenter. Det afgørende for, at det til sidst brød sammen, var, at man ikke kunne finde en brugbar model for arbejdsgiversiden.

Jeg har så i øvrigt lyst til at sige til hr. Jens Thoft, som talte om, at vi i de kommende måneder ville se private firmaer indrykke annoncer for et ja til unionen: Det ved jeg ikke noget som helst om, det kan da godt være, hr. Jens Thoft har ret, men jeg ved i hvert fald med sikkerhed, at vi vil se masser af annoncer fra fagbevægelsens side og masser af aktivitet finansieret af fagbevægelsen for et ja til unionen. Så sent som i går læste jeg et omfattende materiale, Socialdemokratiet har udarbejdet, som er finansieret delvis af LO, hvilket i øvrigt fremgik helt tydeligt af materialet, så hr. Jens Thofts forargelse bør altså, om jeg så må sige, være mere nuanceret.

Hr. Ove Fich vil jeg gerne spørge, hvordan man i øvrigt finansierer. Hr. Ove Fich spurgte: Hvem kan bevise, at der bruges penge på forkerte formål? Så vil jeg gerne spørge hr. Ove Fich: Hvem har egentlig finansieret de tilskud, som igennem årene er ydet til Det Fri Aktuelt? Her taler vi om 500-600-700 mio. kr., som man foreløbig har fuldt kendskab til er bevilget til dækning af underskuddet i Det Fri Aktuelt. De penge er vel kommet fra midler, som for halvdelen vedkommende er trukket fra i skat af nogle, men det vil jeg gerne bede hr. Ove Fich om nogle kommentarer til.

Til slut vil jeg sige, at jeg ikke synes, der er mening i at tage dette element ud til særskilt behandling, før vi ser oplægget fra det udvalg, der er nedsat vedrørende personbeskatningen.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil allerførst takke de adskillige ordførere, som har vist sympati for eller direkte har givet tilslutning til forslaget. Skatteministeren karakteriserede forslaget som interessant, og sådan som jeg hørte den gløse på baggrund af den positive fremstilling af forslagets indhold, opfattede jeg det som en opbakning, og jeg tror ikke, jeg gætter forkert, når jeg siger, at hvis det havde været som Venstres ordfører, skatteministeren havde talt, havde engagementet nok også været større. Jeg fornemmede da i hvert fald, at der var et større engagement hos Venstres ordfører end hos skatteministeren, og